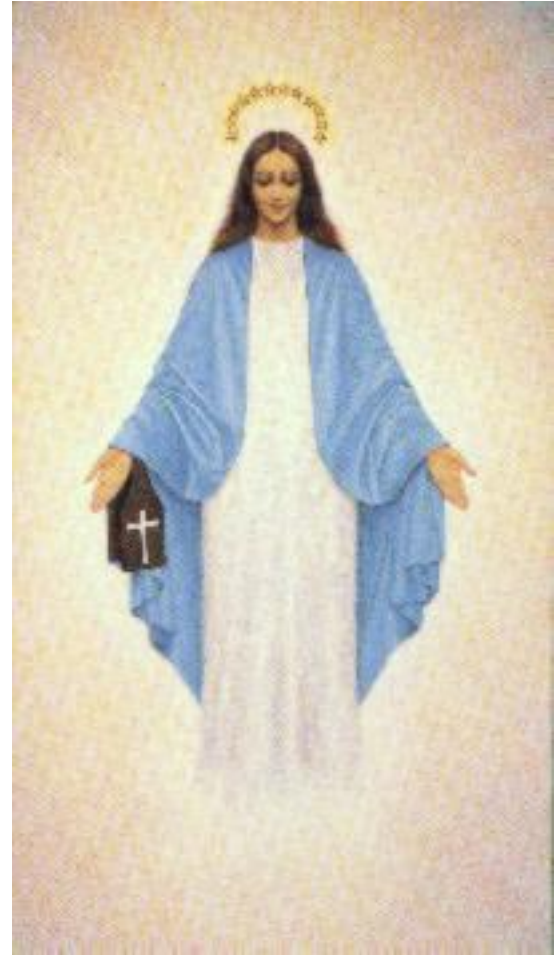

Що то за Пані?

Що то за Пані до нас стиха ступає
Проміння сонця її обгортає,
Авреоля над голівкою сія?
Яка краса!

Звідки Ти, Пані, прийшла?
«Я - весь світ обійшла,
від Зарваниці до Гарабандалу і до вас завітала,
бо давно в тих краях не бувала,
і віра ваша до серця припала.»

« О, Мати Пресвята!»,
мов підкошена трава на коліна впала я.
« То Ти нас не забула?», і сльоза,
мов вранішня роса на ніженьку її капнула.

В ту мить, що моя душа відчула,
Маріє, знаєш Ти одна,
Бо зі мною поруч була.
« Дитино, підіймись» - стиха я почула,
В Моє серденько придивись.

І я збагнула,
думки, мов рій переплелись.
В схід сонця заглянула,
і від страху я здригнулась.

Що там знайшла? -
вінок із терня, що його сплела.
О, гріхи, гріхи мої, що ви наробили?
Ви серденько Марії та не раз вжалили!

А тепер покути, покути в Неї просить,
щоб легенько її та й не засмутить.
О, Маріє! Подяка Тобі за все така.
Ти - наша Любов, Надія і Віра свята.

Бо Ти лиш Одна у світі Мати,
Що за кожного дбає,
Нікого в біді не лишає.

Тож нині щиро всі перепросім
Молитву подяки їй вознесім.
Не втрачаймо Ту -
ту таємничую зорю.

Бо без Неї ми в житті,
Так, як небо без землі,
день без ночі,
Божа істина пророче.

*Леся Ч. "Любисток",
м. Новояворівськ, Україна - 10-03-2002
Написано в часі відвідин в Україні з Гарабандальськими медаліками
п-ва Михайла й Олени Рожелюків.*

